

Snaigė

Benji Davies

baltos lankos

*Turim tik šią akimirką,
Spindinčių lyg žvaigždė
Ir tirpstančių tartum snaigė...*
Francis Bacon

Snaigė

Benji Davies

Iš anglų kalbos vertė
Paulius Norvila

Skiriu tėčiui, įkvėpusiam šią istoriją, –
tikrajam seneliui

balto lankos

Vieną žiemos naktį aukštai danguje gimė snaigė.

Ji sukosi, šokčiojo, skraidė tarp debesų.

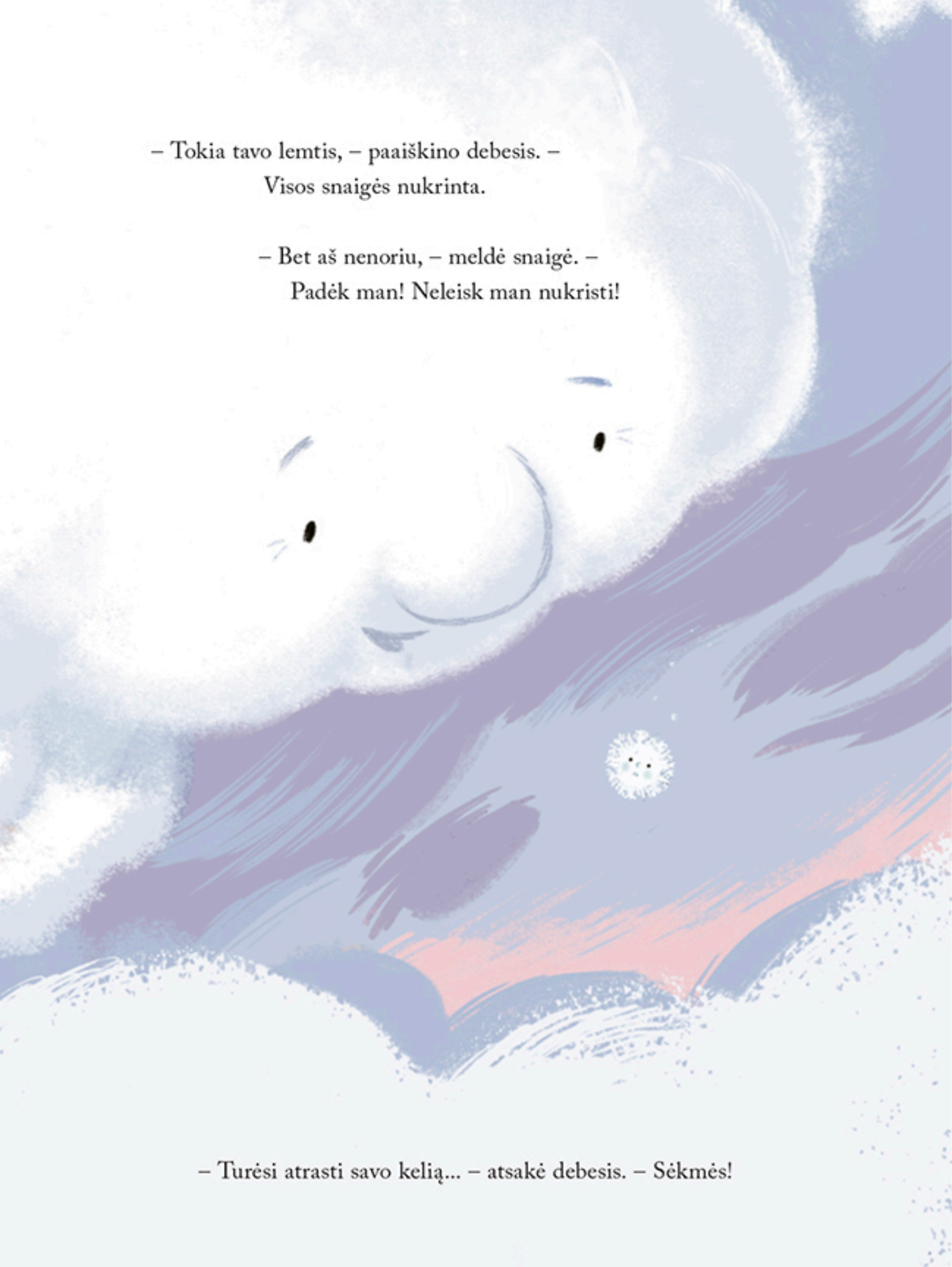
– Valiooooo! – cypavo.

Bet visai netrukus pradėjo leistis.

– Aš nenoriu nukristi! – sušuko snaigė.

– Tokia tavo lemtis, – paaiškino debesis. –
Visos snaigės nukrinta.

– Bet aš nenoriu, – meldė snaigė. –
Padėk man! Neleisk man nukristi!

– Turėsi atrasti savo kelią... – atsakė debesis. – Sėkmės!

Snaigė nežinojo, ką daryti.
Sukosi į vieną pusę, į kitą...
Pirmyn ir atgal, atgal ir pirmyn.

Nuo tokio blaškymosi tik nemaloniai apsvaigo.

Toli nuo čia, miestelyje, įsispraudusiam tarp kalvų,
maža mergaitė su seneliu žingsniavo namo.

Vardu ji buvo Nelė.

Sulig kiekvienu Nelės iškvėpimu į žvarbų orą virto šilti garai.

– Įdomu, ar šianakt pasnigs, – svarstė mergaitė.